

בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 97/16660-001

בפני כב' הוגש, השופט ורדי זילר

בעניין: בנק אמריקאי ישראלי בע"מ
7-7-25-84-7

התובע

ג א 4

מדינת ישראל ואח/
622-382-22

הנתבעת

ב"כ התובע עו"ד יי' בן זור

ב"כ הנתבעת עו"ד יי' אלדר מפרקליות מחוז ים
חנוך גולדן זוק ש. 14/1/1961

החלטה

בלהלן קודם שהתנהל בין צדי ג' של הлик זה (להלן קבוצת נעימי) לבין התובע (להלן הבנק), תבע האחרון מקבוצת נעימי סכומי כסף בהיקפים לא קטנים, שבאו כולם מקשרי בנק-ליך, שהתקיימו בין התובע לבין קבוצת נעימי. הлик קודם שהתנהל לפנייה בת"א 143/91 לא נסתומים אמורים בפסק-דין מסוים שהצדדים התפזרו ביניהם, ואולם הוא הגיע עוד קודם הפשרה שהושגה, לשלבים מתקדמים למדי של דיון, שבמסגרתו ניתנו מספר החלטות מהותיות, שאילו נמשך הлик היו מהוות חלק מנדבכי פסק הדיון.

אין חולק, כי בנסיבות ייחסי הבנק עם קבוצת נעימי, הסכימה האחורה לרשות משכנתא על נכס מקרקעין לזכות הבנק להבטחת פרעון חובותיה. אין גם חולק, שעקב טעות שנפלה אצל רשות המקרקעין לא נרשמה משכנתא זו, ועוד אין חולק כי טעות זו נזלה לרעה על-ידי קבוצת נעימי, כשהם השתמשו בנכס שהייתה צריכה להיות ממושכן בטוחן לבנק, בטוחן לחוב אחר שלهما. ביתם פקרודה בו נזק הבנק למימוש הבטוחן על נכס זה, לא ניתן היה להיפרע ממנו.

בפני בב' הנשיה, השופט וזרי זילר

כל העובדות הללו היו ידועות בהליך הראשון, והפירה שהושגה שם, ושניתן לה תוקף של פסק-דין
הביאה בחשבון גט פרשה זו.

לאחר שוק סערת ההליך הראשון, ולאחר חלוף מספר שנים מאז ניתן בו פסק-דין, קפץ על קבוצת
נעימי רוגזו של הליך זה, שקיים בתוכו יישירות או בעקיפין חלק מהפרשה שנדונה בהליך הראשון,
פרשה שהגולל עלייה נסגרה עם מותן פסק הדין.

הבנק תבע את המדינה בשל רשותם ושם המקראין בא-רישום המשכנתא אותה היה צריך
לרשום, והמדינה תבעה עקב לכך את קבוצת נעימיצד ג'. הצע שהגילד בפסק הדין, ושבוצת
נעימי הייתה זכאיות לצפות ולהניח שהוא לא ידם מחדש, חוזר ונפער במלוא עוזו, ובמלוא חילוקי
הדעות שלו בהליך זה. הזכור נובע מכך, שבבוצות נעימי התחששה ל"ינזק" שנבע מאי-רישום
המשכנתא. לטענותה, החוב לבנק סולק, או שהוא התקזז, או שהוא נפרע בדרכים אחרות, ומשайн
חווב לא היה בא-רישום המוטעה של המשכנתא כדי לגרום לנווק כלשהו לבנק.

גט בהליך כא עטיקין לא ניתן פסק-דין, משום שבשלב מסוים (מתקדם למזוי) של הדיון נמחקה
התביעה שהגיש הבנק נגד המדינה, וממילא נמחקו הליכי צד ג' נגד קבוצת נעימי. עד שמנתקה
התביעה הסותבה קבוצת נעימי בעשיית הוצאות והתחייבויות רבות היקף, הוא בקשר לעיריבת
חישובים כספיים רלוונטיים, הוא צדי לקבל שירות עורך-דין, הוא אחרת. לא-זו-אף-זו, אם הבינו כי
נכון את טענות קבוצת נעימי, הרי שחייבים חדשים הורו לטענותה שהפרשה שהושגה הייתה
מוטעית מבחינתה, ואילו היה החליך הראשון נושא עד תומו, מצבם היה טוב מ对照检查ם לאחר
הפרשה. משנcliffe עליהם ההליך הנובי, הם הרימו את הכפפה והיו מוכנים לחתמוד מחדש עם
ה"שדי" שהוצאה על-ידי התובע מ"בקבוק פסק הדין". בנסיבות אלו, כך הם טוענים, הם זכאים
לפסקת הוצאות בגין שיכסה את הוצאותיהם והתחייבויותיהם.

בפניב' הנשיא, השופט ורדי זילר

בנגד טענות אלו, מבקש הבנק להבליט את הפגיעה המוסרי שהוא הוא, לדעת הבנק, אם כל חטאות. פגס זה הוא נימול שוגות אי-רישום המשכנתא, זאת על -ידי יצירת משכנתא אחרת על הנכס שהיה צריך להיות ממושך לטובות הבנק.

אין ספק, כי פעילותה של קבוצת נעימי בעניין המשכנתא הייתה פעילות בלתי מוסרית, שלא בתום לב, הגבלת (אם לא גועה) במרמה. ואולם, מסכת זו הייתה כוללה בפשרה שהושגה בהליך הראשוני. כמו בכל פשרה, אף זו הייתה תוצאה של הערכות של סיכוןם וסיכויים על-ידי כל אחד מהצדדים. במערכות שיקולים זו הגיעו הצדדים "לנקודות קונצנזוס" ומשכך עשו, היה כל אחד מהם זכאי להגיה שראו לא ייקוט בעdzים המובילים, או שפוי שיוובילן, לפתחתה של המחלוקת מחדש.

אי אפשר שלא ליתן לבנק את הקredit המגיע לו, והוא - שהוא היה עיר (ולפחות היה צריך להיות עיר) לכך שהנתבעה בהליך הנוכחי תتابע את נזקה מקבוצת נעימי על דרך של הליכי צד ג'. במלים אחרות, הוא יצר מצב שבחברה (או שלפותה שהיתה טמונה בו אפשרות ריאלית) יביא להסתמכותה של קבוצת נעימי בנושא שמצו פתרונו בפשרה, זאת בגיןן לציפוי הלגיטימיות של קבוצת נעימי,

רק באמצעות ההליך, וכנראה משהתברר לו שהמשכו אינו משות את מטרתו, מחק הבנק את התובעה, זאת לאחר שגרר את קבוצת נעימי להוצאות ממשמעות מואוד.

בפועלות זו של פתיחת הדיון מחדש ידו של הבנק על התוצאות, ומשבhor לטגת מההלך החדש לאחר שגרם להוצאות לא מעט, נראה לי שראוי להטיל עליו הוצאות לטובות קבוצת נעימי. בפסקת הוצאות זו לא אונעלם מהפגם המוסרי שי"בפועלות הראשונית" של קבוצת נעימי בנושא המשכנתא. לפי הסכם שכר הטרחה שבין קבוצת נעימי לבאי-כוחם, זכאים וראשונים, לפי האמור בסיכוןם, לשכר טרזה בסכום של 515,490 ש"ח. עבור ערךת החישוב הרלוונטי שולם סכום של 154,000 ש"ח ונותר לתשלום עוז כ-25,000\$, כל זה בגיןן להוצאות נוספות.

ג"א 001664/97

בבית המשפט המזרחי בירושלים

בפניו, נשיא, השופט ורדי זילר

בכל הנסיבות כפי שפורטו לעיל, תוכן שאני מביא בחשבון את רמת ההוצאות הנפקות בבית משפט, ותוכן שאני מביא בחשבון את העובזה שמדובר בהליך שנמשך לפני הוחל בשמיעת ראיות, אני פוסק שכר טרחה בשיעור של כ-6% מסכום התביעת, היינו, סכום של 200,000 ש"ח בצדוף מעיים. הבנק ישא בנוסף בהוצאות בסכום של 100,000 ש"ח.

סכוםים אלה יישאו ריבית והצמדה דין מחיום ועד לתשלומים בפועל.

(קבוצת נעימי בבקשת שאורה, כי סכומים אלה יועברו ל"זמאים" (עורכי הדין ועורכי החשבונות) ישירות, זאת כדי להימנע מעיקולם על ידי הבנק. חושני שלא יוכל לעשות כן, מושם שהוצאות נפקות לצד למשפט ולא לטבות אחרים).

נירננה היום, אי באלו תשס"א, (20 באוגוסט 2001), בהדר הצדדים ובאי-כוחם.

המציאות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה אל בא-כוח הצדדים.

ו.ז.זילר, נשיא